

Aigües amb la consciència amb què escrius.
Que la teua violència no sap ja existir
perquè tota causa l'hem proclamada la més pura i justa si no
sublim.

Aigües amb tu, enemic,
que de l'amor i de l'odi
m'has exhibit romanticismes de flor o florida
pena.

Aigües amb mi,
amb mi, l'estimat
adversari
que una altra nit ha volgut saber morir-se
sense aconseguir-ho i, encara més,
sense saber-ho.

Aigües amb la tristesa
i més aigües encara
amb l'alegria
aigües, aigües
que són fa molts anys
un joc d'infants
a un pati vell
que tampoc es deixa ja inventar.